26 FESTIVAL DE MÚSIQUES DE TORROELLA DE MONTGRÍ

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Activitats a La Pedrera
juliol-desembre
2006

Exposicions

Ramon Gaya
18 de juliol - 1 d'octubre de 2006
Comissari: Juan Manuel Bonet

Gargallo
31 d'octubre de 2006 - 28 de gener de 2007
Comissari: Rafael Ordóñez Fernández

Arnold Schönberg i Barcelona

7 de setembre - 1 d'octubre:
Exposició a l'Entresòl de la Pedrera
Comissari: Benet Casablancas

14, 15 i 16 de setembre:
Simposi Internacional Arnold Schönberg
(en col·laboració amb el Centre Schönberg de Viena)

La Pedrera. Passeig de Gràcia, 92. Barcelona
www.fundaciocaixacatalunya.org
Informació i reserves al 902 400 973. Aforament limitat

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

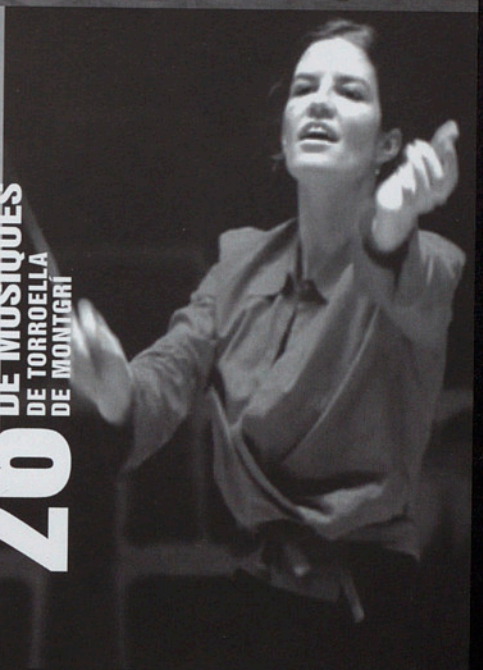

26è FESTIVAL DE MÚSIQUES DE TORROELLA DE MONTGRÍ

07 VISCA MOZART

María Bayo, soprano

Orquestra de Cambra de Praga

Graziella Contratto, directora

PLAÇA DE LA VILA
DIUMENGE 6 D'AGOST
22.30 HORES

PROGRAMA MUSICAL

VISCA MOZART!

Celebració del 250è Aniversari del naixement
W. AMADEUS MOZART (1756-1791)

1a Part

Obertura de *Le Nozze di Figaro,* K.492
Cavatina de la Comtessa:
Porgi, Amor, qualche ristoro

(Acte segon de *Le Nozze di Figaro*)

Recitatiu i ària de la Comtessa:
E Susanna non vien…Dove sono i bei momenti

(Acte tercer de *Le Nozze di Figaro*)

Obertura d'*Idomeneo*
Ària de Ilia:
Zeffiretti lusinghieri

(Acte tercer d'*Idomeneo*)

2a Part

Nehmt meinen Dank
Ària de Concert KV 383

Misera dove son? … Ah! Non son io che parlo
Ària de Concert KV 369

Obertura de *Don Giovanni*

Recitatiu acompanyat i ària de Donna Elvira:
In quali eccessi…Mi tradi quell´alma ingrata

(Acte segon de *Don Giovanni*)

MARÍA BAYO, soprano
ORQUESTRA DE CAMBRA DE PRAGA
GRAZIELLA CONTRATTO, directora

Cavatina de la Comtessa: *Porgi, Amor, qualche ristoro* (Acte segon de *Le nozze di Figaro K.492*). Text de Lorenzo da Ponte

Porgi, amor, qualche ristoro
al mio duolo, a' miei sospir.
O mi rendi il mio tesoro,
o mi lascia almen morir.

Concedeix, amor, algun descans
al meu dolor, als meus sopirs.
Retorna'm el meu tresor
o deixa'm, almenys, morir.

Recitatiu i ària de la Comtessa: *E Susanna non vien…Dove sono i bei momenti (*Acte tercer *de Le nozze di Figaro K.492)*. Text de Lorenzo da Ponte

E Susanna non vien! Sono ansiosa
di saper come il Conte
accolse la proposta. Alquanto ardito
il progetto mi par, e ad uno sposo
sì vivace, e geloso!
Ma che mal c'è? Cangiando i miei
vestiti
con quelli di Susanna, e i suoi co'
miei...
al favor della notte... oh cielo, a quale
umil stato fatale io son ridotta
da un consorte crudel, che dopo
avermi
con un misto inaudito
d'infedeltà, di gelosia, di sdegni,
prima amata, indi offesa, e alfin tradita,

fammi or cercar da una mia serva aita!

Dove sono i bei momenti
di dolcezza e di piacer,
dove andaro i giuramenti
di quel labbro menzogner?
Perché mai se in pianti e in pene
per me tutto si cangiò,
la memoria di quel bene
dal mio sen non trapassò?
Ah! Se almen la mia costanza
nel languire amando ognor,
mi portasse una speranza
di cangiar l'ingrato cor.

I la Susanna no ve! Estic ansiosa
de saber com el comte
acull la proposta; una mica audaç
el projecte em sembla, amb un espòs
tan vital i gelós!
Però, quin mal hi ha? Canviant els
meus vestits
amb els de la Susanna,
i els seus amb els meus,
amb la nit a favor.... Oh cels !, a quin
humil estat fatal he estat reduïda
per un consort cruel ! Després
d'haver-me
amb una barreja inaudita d'infidelitat,
de gelos, de menyspreus, al principi
estimada, després ofesa, i al final
traïda,
m'obliga ara a buscar l'ajuda
d'una criada!
On són aquells bells moments
de dolçor i plaer?
On van anar els juraments
d'aquells llavis enganyosos?
Per què, doncs, si en plors i en penes
per a mi tot va canviar
la memòria d'aquell amor
no s'ha esborrat de la meva sina?
Ah, si almenys la meva constància
en el llanguir d'amor
em portés una esperança
de canviar el seu ingrat cor.

Ària d'Ilia: *Zeffiretti lusinghieri* (Acte III d'*Idomeneo K.366)*. Text de Giambattista Varesco

Zeffiretti lusinghieri,
Deh volate al mio tesoro:
E gli dite, ch'io l'adoro
Che mi serbi il cor fedel.
E voi piante, e fior sinceri
Che ora innaffia il pianto amaro,
Dite a lui, che amor più raro
Mai vedeste sotto al ciel.

Afalagadors zèfirs,
anem, voleu junt al meu tresor
i digueu-li que l'adoro
que el seu cor em sigui fidel.
I vosaltres, pins i flors sincers
que liqüeu el meu amarg plor,
digue-li que, amor més singular,
mai heu vist sota el cel.

Ària de concert K.383 *Nehmt meinen Dank, ihr holden Gönner*. Text desconegut

Nehmt meinen Dank, ihr holden
Gönner!
So feurig, als mein Herz ihn spricht,
euch laut zu sagen, können Männer,
Ich, nur ein Weib, vermag es nicht.
Doch glaubt, ich werd' in meinem
Leben
Niemals vergessen eure Huld:
Blieb' ich, so wäre mein Bestreben,
Sie zu verdienen, doch Geduld!
Von Anbeginn war stetes Wandern
Der Musen und der Künstler Los:
Mir geht es so, wie allen andern,
Fort aus des Vaterlanden Schoss
Seh' ich mich von dem Schicksal
leiten.
Doch glaubt es mir, in jedem Reich,
Wohin ich geh' zu allen Zeiten
Bleibt immerdar mein Herz bei euch.

Accepteu la meva gratitud, amables
mecenes!
Expressar-la amb tant de fervor com el
meu cor la sent,
només ho poden fer els homes;
jo, que només sóc una dona, no puc.
Creieu-me, mai a la meva vida
oblidaré la vostra benevolència:
Si em quedés aquí, seguiria esforçant-
me
per merèixer-la, però m'heu de
comprendre!
Des de sempre el constant pelegrinatge
ha estat la sort de les muses i dels
artistes:
amb mi passa igual que amb tots els
altres;
Fora del si de la meva pàtria
em veig ara conduïda pel destí.
Però creieu-me, a cada país
on jo vagi mentre visqui,
el meu cor sempre serà amb vosaltres.

Ària de concert K.369 *Misera ! Dove son ? ...Ah ! Non so io che parlo*. Text de Pietro Metastasio (*Ezio,* III, 12)

***MISERA! DOVE SON?- AH! NON SON IO CHE PARLO* K.369**

Escena per a soprano.- Pietro Metastasio: "Ezio" III, 12.

[Recitativo]
FULVIA:
Misera! dove son? L'aure del Tebro
Son queste ch'io spiro?
Per le strade m'aggiro
Di Tebe e d'Argo; o dalle greche
sponde
Di tragedie feconde,
Le domestiche Furie
Vennero a questi lidi,
Della prole di Cadmo e degli Atridi?
Là d'un monarca ingiusto
L'ingrata crudeltà m'empie d'orrore;
D'un padre traditore
Qua la colpa m'agghiaccia;
E lo sposo innocente ho sempre in
faccia.
Oh immagini funeste!
Oh memorie! oh martiro!
Ed io parlo, infelice, ed io respiro?

[Recitatiu]
FÚLVIA:
Desgraciada! On sóc? Són les brises
del Tíber
això que respiro?
És pels carrers de Tebes i d'Argos
que vago? O provinents de les costes
gregues,
fecundes en tragèdies,
han vingut a aquestes ribes
les seves Fúries natives,
descendents de Cadmos i dels
Àtrides?
Allà, la ingrata crueltat d'un rei injust
m'omple d'espant;
aquí, m'horroritza el crim
d'un pare traïdor;
i sempre tinc present el meu espòs
innocent.
Oh imatges funestes!
Oh records! Oh martiri!
I jo encara parlo -infeliç- i encara
respiro?

[Aria]
Ah non son io che parlo,
È il barbaro dolore,
Che mi divide il core,
Che delirar mi fa.
Non cura il ciel tiranno
L'affanno in cui mi vedo:
Un fulmine gli chiedo,
E un fulmine non ha.

[Ària]
Ah! no sóc jo qui parla,
és el terrible dolor,
que em trenca el cor
i em fa delirar.
Al tirà cel no li preocupa
el turment que jo pateixo:
li demano que un llamp em llevi la
vida,
però no me n'envia cap.

Rectiatiu acompanyat iària de Donna Elvira: *In quali eccessi...Mi tradi quell'alma ingrata* (Acte segon de *Don Giovanni K.527*). Text de Lorenzo da Ponte

In quali eccessi, o Numi, in quai
misfatti
orribili, tremendi
è avvolto il sciagurato!
Ah no! non puote tardar l'ira del cielo,
la giustizia tardar. Sentir già parmi
la fatale saetta,
che gli piomba sul capo! Aperto veggio
il baratro mortal! Misera Elvira!
Che contrasto d'affetti, in sen ti nasce!
Perchè questi sospiri? e queste
ambascie?
Mi tradì, quell'alma ingrata,
Infelice, o Dio, mi fa.
Ma tradita e abbandonata,
Provo ancor per lui pietà.
Quando sento il mio tormento,
Di vendetta il cor favella,
Ma se guardo il suo cimento,
Palpitando il cor mi va.

En quins excessos, oh déus,
en quins crims
horribles i terribles
s'ha envoltat el desgraciat?
Ah, no, ja no pot tardar
l'ira del cel, ni la justícia!
Crec escoltar ja la fatal cobla
precipitant-se sobre el seu cap.
Obert veig l'abisme mortal!
Desgraciada Elvira !
Quina lluita de sentiments
neix al teu pit.
Per què aquests sanglots?
I aquestes angoixes?
Em va trair aquesta ànima ingrata ;
Oh déus, em fa infeliç.
Però traïda i abandonada,
per ell encara sento pietat.
Quan sento el meu turment
el cor em parla de venjança;
però si atenenc al perill
que se li atansa,
el meu cor comença a palpitar.

LA VEU DE I LA VEU EN MOZART

No descobrim res de nou si diem que la veu humana era la dimensió justa de Wolfgang Amadeus Mozart, i més en concret l'òpera, gènere al qual va llegar vint títols, set dels quals majúsculs i emmarcats en tres vessants: l'òpera bufa (còmica), l'òpera seriosa (d'argument mitològic i de caire al.legòric) i el *singspiel*, és a dir, l'òpera còmica alemanya amb parts dialogades que comparteixen existència amb les cantades.

El concert de María Bayo permet resseguir de la vora aquestes tres facetes, tot i que Mozart (i aquí rau la seva genialitat i unicitat) va anar més enllà de les formes establertes. *Le nozze di Figaro*, tot i la seva dimensió bufa, té en la comtessa d'Almaviva un personatge de pedra picada i una desbordant humanitat evident en les seves àries del segon i tercer acte respectivament: "Porgi, Amor" i "Dove sono" (precedida pel recitatiu acompanyat "E Susana non bien"). Totes dues palesen el desencís de la dona ultratjada pel seu marit i que evoca, particularment en la segona ària, els temps de dolçor i plaer al costat de l'home que encara s'estima. I potser per això apareix, radiant, una segona secció en què sembla renéixer l'esperança.

La comtessa d'Almaviva és un personatge d'una òpera escrita el 1786. Un any més tard, Mozart estrenava a Praga *Don Giovanni*, novament allunyada de l'estereotip per endinsar-se en el terreny de la tragèdia majúscula tot i el contrapunt còmic d'alguns personatges: tragicomèdia, en definitiva, que podrem escoltar en la seva obertura, iniciada amb el contundent acord de re menor que prefigura l'entrada brusca del fantasma del comanador. La força destructiva del personatge titular de l'òpera és l'epígon d'una obra indiscutible i font de tota mena d'interpretacions i d'especulacions. Amb tot, Donna Elvira continua al seu lloc, penedida per haver estimat Don Joan, però fidel malgrat tot a l'"home de la seva vida" i fins a la mort (com l'Elvira del *Dom Juan* de Molière). Això és el que trobem en el reciatiu i ària "In quali eccessi… Mi tradì" del segon acte, número escrit per a la reestrena de l'òpera a Viena (1788) i sol.licitat per la *primadonna* de torn, que volia una ària de lluïment. Indubtablement, el resultat final és molt més que això.

Le nozze di Figaro i *Don Giovanni* són la primera i segona òperes que Mozart va escriure amb text de Lorenzo Da Ponte, llibretista d'origen jueu i nascut a Venècia i amb una vida en paral.lel amb el gran Giacomo Casanova. La col.laboració entre músic i llibretista encara donaria com a fruit una tercera òpera que completaria la trilogia: parlem de *Così fan tutte*, tardorenca i pessimista reflexió sobre la feblesa de la carn (humana, s'entén) i que tanca un cicle que demostra que, malgrat l'eterna joventut de Mozart (que va morir amb 35 anys), era un profund coneixedor, en clau musical, de la condició humana, amb tota la seva riquesa i totes les seves limitacions.

Però aquesta maduresa havia començat quan el compositor de Salzburg tenia 25 anys, moment de l'estrena d'*Idomeneo, re di Creta*. Novament, ens trobem davant d'una òpera *de gènere*, en aquest cas, seriós, però el músic també va saber anar més enllà per oferir-nos una història crua i amb no pocs dilemes morals. Enmig, la irrupció del personatge d'Ilia prefigura ja la humanitat redemptora de

la Pamina de *La flauta màgica*. Una pàgina com l'ària "Zeffiretti lusinghieri" que obre el tercer acte revela la gràcia dels traços amb què Mozart *pinta* el personatge, després que en l'obertura haguem descobert una instrumentació madura i amb recursos expressius d'extraordinària eficàcia, com el crescendo o les dissonàncies que personifiquen els conflictes que veurem un cop s'hagi alçat el teló.

Però Mozart no es va limitar a escriure per a la veu humana en matèria teatral: la seva música litúrgica és un altre equivalent de l'encert mozartià en clau de vocalitat, així com les anomenades àries de concert, dites així perquè estaven destinades a ser interpretades en vetllades concertístiques. *Nehmt meinen Dank, ihr holden Gönner* es va escriure el 1782, immediatament abans del singspiel *El rapte al serrall* i és l'ària d'una suposada primadonna que agraeix al públic les seves atencions. Per altra banda, el recitatiu ària *Misera dove son?...Ah! Non son io che parlo*, de 1781 es va escriure per a la comtessa Baumgarten, soprano aficionada i amant del príncep elector Karl Theodor de Munic. Per a l'ocasió, i ateses les circumstàncies, Mozart li escriu una ària fàcil, tècnicament parlant, però que demostra les intuïcions psicològiques del compositor, que va haver de posar música a un text pertanyent a l'*Ezio* de l'ancià Pietro Metastasio, poeta oficial de la cort vienesa. Tot un detall, per part de Mozart, i un veritable monument a la diplomàcia i al *savoir faire*.

Jaume Radigales

ORQUESTRA DE CAMBRA DE PRAGA

L'Orquestra de Cambra de Praga gaudeix d'una posició única, no tan sols entre els conjunts txecs, sinó mundialment, perquè el fet d'interpretar música sense director requereix una especial compenetració de tots els membres de l'orquestra. Els músics no seguexen la direcció de la batuta, però sonen com un bloc: cada un assumeix el rol d'intèrpret de música de cambra, encara que la formació és més gran, ja que prové del segle XVIII i correspon al punt àgid del classicisme. Així la instrumentació comprèn un quartet de corda multiplicat (12 violins, 4 violes, 4 violoncels i 2 contrabaixos), complementats amb un sextet de vent (flautes, oboès, clarinets, fagots, corns francesos, trompetes) i timbals.

L'Orquestra de Cambra de Praga va néixer per iniciativa dels músics de les seccions d'instruments individuals de la Czechoslovak Radio Symphony Orchestra, quan es van unir per començar un petit conjunt més adequat al seu nou programa. En aquell moment es van centrar en la música bohèmia, com testimonia el primer enregistrament del conjunt, *Orchestral Quartet* amb Karel Stamic, el 1951.

L'aparició al prestigiós Festival de Primavera de Praga va propulsar l'orquestra cap als conjunts txecs més demanats tot i la tendència creixent d'abolir la pràctica de música antiga.

El repertori d'aquest tipus de conjunt, per tant, prové de l'herència classicista (Haydn, Mozart, Beethoven), però troba la inspiració en el Barroc

(Bach, Händel, Vivaldi). La instrumentació practicada per l'orquestra, no obstant això es troba també en la música del període romàntic (Mendelssohn, Schubert) i és bastant freqüent en els treballs dels compositors del segle XX (Britten, Honegger, Prokofiev, Stravinski).

Una part inseparable del repertori està composta per partitures dels antics mestres bohemis, com ara Michna, Zelenka, Stamic, Benda, Dusek, Myslivecek, Vanhal, Kozeluh, Vranicky, Rejcha, Jírovec, Vorísek, etc. Mentre que entre els favorits de l'orquestra hi ha Dvorák, Janácek i Martinu, el conjunt interpreta també música de compositors contemporanis que han escrit expressament per a ell.

La creixent demanda va fer que els músics no poguessin seguir amb les seves obligacions com a membres de l'orquestra de la ràdio, i aquesta situació lògicament va conduir que l'Orquestra de Cambra de Praga s'independitzés el 1965.

Després de la caiguda del règim comunista, els músics van assumir la seva pròpia companyia, la PKO Agency Ltd. El seu director executiu és Jirí Krob.

La impressionant interpretació de l'Orquestra de Cambra de Praga durant cinquanta anys ha deixat una marca distingida a l'escenari de concerts nacionals i internacionals. Com a mitjana, el conjunt toca 80 concerts l'any. L'audiència txeca té l'oportunitat de subscriure's a les sèries de 5 o 6 concerts al Rudolfinum's Dvorák Hall o de sentir l'orquestra en una de les seves compareixences arreu del país. A part d'això, l'Orquestra de Cambra de Praga ha esdevingut un intèrpret regular dels dos principals festivals txecs de música, a la primavera i a la tardor, a Praga.

No obstant això, alguns dels seus concerts són a l'estranger. A més de la seva actuació a tot Europa, a festivals com el de Biarritz, el Rheingau Festival o el Mozartfest a Würzburg, l'orquestra també ha fet sis gires per Amèrica Llatina, catorze pels Estats Units i Canadà i sis pel Japó. Recentment ha tocat, amb una gran aclamació, a la República de Corea, Malàisia i Singapur.

A través dels seus cinquanta anys d'existència, el conjunt ha enregistrat moltes partitures per a Supraphon, Denon, BMG, Decca, Telarc i altres marques, i la seva extensa discografia ha aconseguit premis prestigiosos, com el disc d'or Suprahon, la Wiener Flötenuhr o el Grand Prix du Disque Académie Charles Cros.

Malgrat el seu nom i la manera predominant d'interpetar la música, l'Orquestra de Cambra de Praga no ha rebutjat treballar amb director, com ho demostra la seva cooperació amb Václav Neumann i Gerd Albrecht, que va ser un gran èxit, o l'ambiciós projecte de gravar totes les simfonies de Mozart, dirigit per Sir Charles Mackerras. La llarga llista de solistes amb els quals l'orquestra ha tingut el plaer de

tocar inclou noms de prestigi com Emil Gilels, Paul Badura-Skoda, Arturo Benedetti-Michelangeli, Rudolf Buchbinder, Salvatore Accardo, Henryk Szeryng, Josef Suk, Maxim Vengerov, Barbara Hendricks, Heinrich Schiff, Uto Ughi, Boris Pergamenschikow, Stefan Vladar o The Beaux Arts Trio. El conjunt compta amb intèrprets com Zuzana Ruzicková, Ivan Moravec, Zdenek Tylsar, Václav Hudecek, Michal Kanka, entre altres. Ha cooperat profitosament amb estrelles del circuit musical, com la violoncel·lista Monika Leskovar, el violinista Mirijam Contzen, el clarinetista Paul Meyer o els trompetistes Sergei Nakariakov i Gábor Boldoczki.

Per a molts solistes, tocar amb l'Orquestra de Cambra de Praga és un desafiament per intentar, a més d'interpretar el seu particular repertori, liderar l'orquestra. El concertino ha estat escollit amb molta cura, perquè ell defineix l'expressió de la interpretació de l'orquestra. Actualment, el concertino és Antonin Hradil.

MARÍA BAYO

Després de nombrosos premis internacionals, entre ells el primer premi, amb deu mencions especials més, del gran *Concurs Internacional Belvedère* a Viena, María Bayo va debutar a Pisa, Saint Gallen i Luzerna amb *Les pêcheurs de perles, Lucia di Lammermoor* i *La sonámbula*. A continuació va aconseguir un gran èxit com a Susanna a *Le nozze di Figaro.* La crítica aviat va destacar el seu radiant carisma, la força i la lluminositat del seu timbre, la seva dicció, així com les seves aptituds per recrear amb total rigor la psicologia dels personatges que encarna.

Des de llavors, María Bayo és convidada regularment pels teatres d'òpera més importants del món com l'Scala de Milà, la Staatsoper de Berlín, el Covent Garden, el Teatro Colón de Buenos Aires, o el Metropolitan de New York, entre molts d'altres. María Bayo també ha actuat a les més prestigioses sales de concert: Lincoln Center, de New York; Concertgebow, d'Amsterdam; Wigmore Hall i Barbican Centre, London Proms; Musikverein, de Viena, Théâtre des Champs Ellysées i Salle Gaveau, de París.

La cantant cultiva el repertori lideristic i oratorial: *Quatre últims lieder* de Richard Strauss; *Segona Simfonia* de Mahler; *Chants D'Auvergne,* de Canteloube; *Carmina Burana* i *Catulli Carmina*, de Carl Orff; *Novena simfonia* de Beethoven; *Stabat Mater*, *Petite messe solennelle* de Rossini; *Messa da Rèquiem*, de Verdi, *Ein Deutsches Requiem*, de Brahms; *Missa de la Coronació* i *Rèquiem* de Mozart; *Stabat Mater* de Pergolesi o les *Cantates* de J. S. Bach.

La soprano ha actuat amb directors de la talla de Sinopoli, Chailly, Gavazzeni, Pappano, Zedda, Armin Jordan, Rizzi, Colin Davis, Maazel, Scimone, Bychkov, Plasson, Latham-Koenig, Viotti, Gelmetti, Alessandrini, René Jacobs, Rousset, Hogwood, Bolton, De Marchi, Ros Marbá, Gómez Martínez, García Navarro, López Cobos, Frühbeck, Victor Pablo, entre altres.

Té una àmplia galeria de personatges que comprenen des del barroc (Monteverdi, Cavalli, Purcell, Graun, Hasse, Haendel) i classicisme (Traetta, Gluck, Martín i Soler) fins al segle XX (Debussy, Granados, Falla). La cantant dedica una atenció especial al repertori rossinià i mozartià (és la primera cantant espanyola convidada pel Festival de Salzburg, durant quatre temporades successives representant la trilogia Mozart-Da Ponte); a l'òpera italiana des del *belcantismo* de Bellini i Donizetti, fins a Puccini, i també demostra una especial predilecció por l'escola francesa: Gounod, Bizet, Offenbach i Massenet.

María Bayo ha cantat i gravat —juntament amb Alfredo Kraus, Plácido Domingo i Teresa Berganza— bona part del repertori espanyol, del qual és una de les més grans ambaixadores, com ho demostra la seva àmplia discografia. Aquesta inclou la primera gravació completa de *La Atlántida* de M. de Falla; *Bohemios* i *Doña Francisquita*, de A. Vives; *La verbena de la Paloma* de T. Bretón; *El barberillo de Lavapiés* de Barbieri; *Marina* de Emilio Arrieta; *Goyescas* de E. Granados; *La tabernera del puerto* de Sorozábal, així como diversos volums de cançons espanyoles.

Altres gravacions completes inclouen: *La Calisto* (dir. R. Jacobs/ Harmonia Mundi); *L'Occasione fa il ladro* de Rossini (dir.Viotti/Claves); el rol d' Òscar en *Un Ballo in Maschera*, (dir. Carlo Rizzi/Teldec); *Antigona* de Tomasso Traetta, (dir. Rousset /Decca); *Tancredi* de Rossini, (dir. Gelmetti/ Festival de Schwetzinger/DVD-Arthaus); *Bachianas Brasileiras* de Heitor Villalobos (dir. Krivine/ Erato).

Entre els seus últims enregistraments s'ha de destacar: *Arias de Mozart*; *Cantos D´Auvergne* i *Cantos vascos* de Canteloube (dir. Victor Pablo/Naïve); *Arias de Opera* i *Cantatas* de Haendel (Capriccio Stravagante-Sempe/Naïve); *Opera Arie* de Rossini, (Alessandrini/Naïve); un recital de *Canciones españolas*, acompanyada per Malcolm Martineau, *Arias de Zarzuela del s. XVIII* (Rousset/Naïve), una òpera infreqüent de Gluck: *L'innocenza giustificata* (Deutsche Harmonia Mundi) i de nou, *Zarzuela Barroca*, amb àries de José de Nebra, ("Al Ayre Español",dir. E. López Banzo / Harmonia Mundi).

Per a Deutsche Grammophon, ha gravat recentment *La Gran Via* i *El Bateo,* ambdues de F.Chueca, i en DVD *Il barbiere di Siviglia* de Rossini (Decca -Opus Arte).

Pròximament apareixeran noves òperes en DVD: *L'elisir d'amore*, de Donizetti (EMI); *Bianca e Falliero*, de Rossini (Pesaro Festival-Dynamic) i *Don Giovanni*, de Mozart (Decca -Opus Arte).

María Bayo ha rebut diversos premis, entre els quals hi ha, el 2002, el premi Príncipe de Viana, el guardó més prestigiós de la Cultura, atorgat per la Comunitat Foral de Navarra, de mans de S.A.R. el príncep Felip de Borbó.

La cantant té compromisos futurs que la conviden a cantar a Europa, Amèrica i Àsia fins al 2010: la *Boheme; Contes d´Hoffmann; Pelléas et Mélisande; Il barbiere di Siviglia; La flauta Mágica; Il pagliacci; Cleofide; Mitridate; Rodrigo; Czardasfürstin; Lo Speziale; Nozze di Figaro*; *Don Giovanni*; a més de recitals amb orquestres, pianos i conjunts barrocs.

GRAZIELLA CONTRATTO

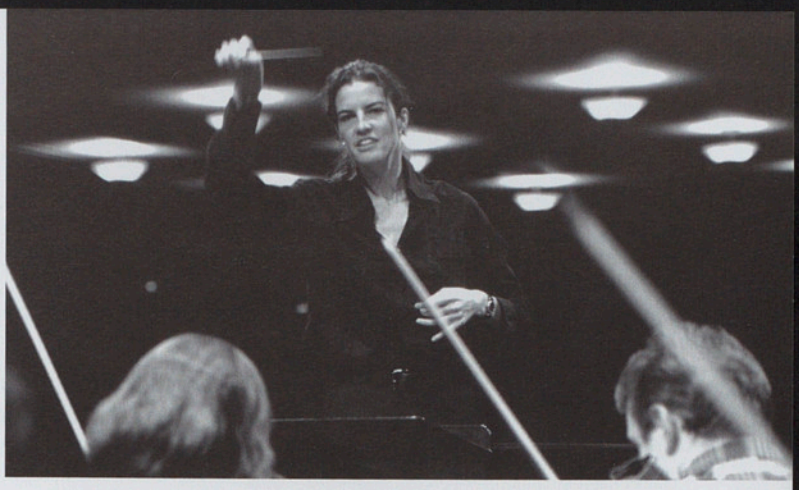

Graziella Contratto, després d'una prometedora carrera com a pianista i intèrpret de música de cambra, va decidir començar els seus estudis en teoria de la música i direcció a la Musikakademie de Basel, Suïssa. Els seus professors van ser Ralf Weikert, Horst Stein, Manfred Honeck i també Kirk Trevor, Tsung Yeh i Norma Panula.

Durant els seus estudis a Basel, va tenir l'oportunitat de dirigir diverses orquestres abans que fos escollida d'entre 60 candidatures per esdevenir directora en cap de l'Academic Orchestra of the University de Freiburg, Alemanya. Aquí, Graziella Contratto va interpretar i va enregistrar simfonies romàntiques tardanes com la *Vuitena Simfonia* de Bruckner o la *Tercera Simfonia* de Mahler. A més, l'orquestra va realitzar una gira amb molt èxit per EUA el 1997.

El 1996 Graziella Contratto va dirigir el World Premiere of Hans Werner Henze's Knastgesänge a l'òpera de Basel. El mateix any va debutar al Festival de Luzerna interpretant composicions de Pierre Boulez, amb motiu de 90è aniversari de Paul Sacher. Algunes composicions de primera línia mundial, com per exemple d'Andrea Scartazzini, de Jörg Widmann, de Daniel Glet, de Suzanne Giraud o d'Alain Bérlaud, han estat creades sota la direcció de Graziella Contratto.

La directora estava donant classes d'història de la música i composició al conservatori de Luzerna del 1992 al 1998, quan va tenir l'oportunitat d'esdevenir l'assistent de direcció de Claudio Abbado a la Filharmònica de Berlín. Ella va participar a *Boris Godunov*, *Tristan und Isolde* i *Simone Boccanegra* (Al Festival de Setmana Santa a Salzburg, 1998/1999), *Cosi fan tutte* (amb la Mahler Chamber Orchestra, Ferrara 2000) així com a diferents gravacions i gires mudials amb l'orquestra de la Filharmònica de Berlín amb C. Abbado.

Graziella Contratto ha dirigit el Berliner Festwochen 1999/2000, el Young Artists Davos Summer-Festival 1999/2000 i la recent fundada Gustav Mahler Akademie a Bolzano. Ella ha estat convidada de nou a la Manhattan School of Music, New York (2001 and 2003), a la Northern Hungarian Philharmony Miskolc, a l'Orchestra sinfonica Giuseppe Verdi a Milan i a l'International Music Festival a Luzerna. Durant l'EXPO de Hannover, el 2000, va dirigir la Bamberger Symphoniker.

La directora està regularment convidada amb la Tonhalle Orchestra Zurich i l'Orchestre des Pays de Savoie. L'estiu del 2000 va substituir Emmanuel Krivine, amb molt d'èxit, dirigint l'Orchestre National de Lyon.

L'abril del 2000, l'Orchestre National de Lyon, sota la direcció de David Robertson, va escollir per unanimitat Graziella Contratto com la seva

directora resident. G. Contratto va aconseguir el càrrec de directora de l'Acadèmia de l'Orchestre National de Lyon, per fer un projecte pioner a França: trobar orquestres joves professionals a diferents regions a les rodalies de Lyon.

El 2002 va produir el Tango-Operita de Piazzola *Maria de Buenos Aires* a Suïssa i va dirigir l'Opera-College *Olympische Gesänge* al Pergamon-Museum de Berlín.

Graziella ha dirigit la Tonhalle Orchestra Zurich, la Deutsche Kammerorchester Berlin al Berlin Philharmonic Konzert Halle, la Deutsche Kammerakademie Neuss, la Basler Kammerorchester, la Berner Symphonie Orchester, la Camerata Schweiz i al Gidon Kremer's Festival *Les Muséiques* el 2005.

Pel 2005/2006 està previst que la convidin a l'Orchestre de Picardie i l'Orchestra sinfonica di Bari, així com a la Göttinger Sinfoniker.

Com a consultora musical Graziella Contratto ha cooperat amb la directora Bettina Ehrhardt, en els seus documentals *Kielspur im Meer* sobre Luigi Nono, i *We play*, un retrat de l'amistat de Bobby McFerrin amb Chick Corea.

El gener del 2006 va dirigir l'òpera de Viktor Ullman *Der Kaiser von Atlantis* (Theresienstadt 1944) a França, la qual va ser excepcionalment ben rebuda per la premsa musical.

Discografia (selecció)
ORQUESTRA DE CAMBRA DE PRAGA

The Italian experience. **Gioacchino Rossini:** ***Obertura de La scala di*** **Seta. Mendelssohn:** ***Simfonia núm.4 en La Major, op.90 "Italiana".*** **O.Respighi:** ***Gli Uccelli.*** **Prague Chamber Orchestra, Dir: Roberto Montenegro. CD PKO**

A. Dvorâk: ***Serenates.*** **Prague Chamber Orchestra. CD PKO**

J.A. Benda: ***Simfonies 1-12.*** **Prague Chamber**

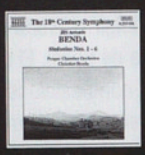

Orchestra. Direcció: Christian Benda. 2 CD NAXOS 8.553408/09

Discografia (Selecció)
MARÍA BAYO

Opera Arie e Sinfonie **(G. Rossini). Concerto Italiano. Direcció: Rinaldo Alessandrini. Auvidis / Naïve E-8853**

W.A.Mozart: ***Àries - Exsultate Jubilate.***

Orquesta Sinfónica de Galícia. Direcció: Víctor Pablo Pérez. Naïve. V4790

C. W. Gluck: ***L'innocenza giustificata.*** **Capella Colioniensis. Direcció: Christopher Moulds. Maria Bayo, Veronica Cangemi, Andreas Karasiak, Maina de Liso, Rhein-Rhur Choral Ensemble. DHM 2 CD 82876 58796 2**

Francesco Cavalli: ***La Calisto.*** **Concerto Vocale. Direcció: René Jacobs. Harmonia Mundi. HCM901515.17**

http://www.pko.cz/orchestra_en.asp
www.maribayo.net
www.graziellacontratto.com

26è FESTIVAL DE MÚSIQUES
TORROELLA DE MONTGRÍ'06
Del 14 de juliol al 22 d'agost

OFFESTIVAL
Entrada gratuïta

Dissabte, 15 de juliol. 20 h. Plaça Pere Rigau
MARAM TRIO, veu, psalteri i viola de roda

Dilluns, 17 de juliol. 22 h. Plaça Pere Rigau
CARLES BELDA I COMPANYIA, quartet d'acordions

Divendres, 21 de juliol. 22 h. Plaça de la Vila
Concert de professors i alumnes
CURSOS DE MÚSICA TRADICIONAL DE LA FESTCAT

Dimarts, 25 de juliol. 22 h. Convent dels Agustins
MISHIMA presenta **Vida social en petits espais urbans**

Divendres, 28 de juliol. 22 h. Plaça Ernest Lluch
WILD MARMALADE, didjeridoo i percussions

Dissabte, 29 de juliol. 20 h. Plaça de la Vila
MUSHKA, etnofusió

Dimecres, 9 d'agost. 20 h. Plaça Pere Rigau
ALOS QUARTET, noves músiques

Dijous, 10 d'agost. 20 h. Cine Petit
PAU BAIGÉS, piano
Granados, Rachmaninov, Shostakovitch, Scriabin i Liszt

Dissabte 12 i diumenge 13 d'agost. De19 a 24 h. Passeig de l'Església
MERCAT DEL MÓN

Dissabte 12 d'agost. 19 h. Plaça de la Muralla
Tallers de PERCUSSIONS I DANSES AFRICANES
amb LES TAMBOURS DE BRAZZA (Congo)

Diumenge, 13 d'agost. 19 h. Plaça de la Muralla
SAKAPATÚ! (Xile), música del renaixement fusiónat amb folklore andí

cultura.gencat.net

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

HO ORGANITZA

SECRETARIA:
Apartat de Correus núm. 70 • E-17257 • Torroella de Montgrí
T. 00 34 972 76 10 98 • **T.** 00 34 972 76 06 05
F. 00 34 972 76 06 48 • **E-m.** info@joventutsmusicals.com
www.festivaldetorroella.com

HI COL·LABOREN

EL PAIS

FUNDACIÓ VILA CASAS

Germans Radresa sa

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

HO PATROCINEN

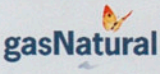

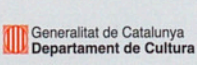

AMB LA COL·LABORACIÓ I EL PATROCINI DE